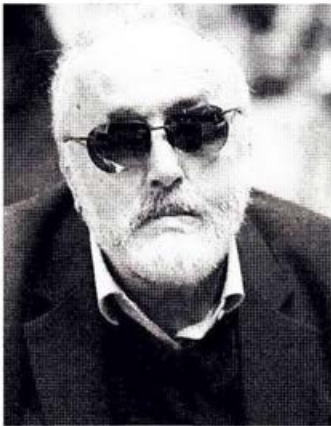

Για να περάσει όλη η Αγορά στα χέρια τους, ενώ ήδη ελέγχουν το 80% της φαρμακευτικής δαπάνης

Πόλεμος πολυεθνικών κατά του ελληνικού φαρμάκου

Και επιχείρηση αποδόμησης του υπουργού Υγείας Παν. Κουρουμπλή, που αντιδρά στα σχέδιά τους

● Οι μνημονιακές και κυβερνητικές επιλογές ευνόησαν τις εισαγωγές, όχι βέβαια χωρίς λόγο...

Πόλεμος έχει ξεσπάσει στον χώρο του φαρμάκου, με τις πολυεθνικές γενεσιμίων να σέρνουν τον χορό μιας ανίερης επίθεσης κατά της εθνικής παραγωγής. Οι πρόσφατες ρυθμίσεις του υπουργείου Υγείας για τη συνταγογράφηση φαρμάκων και με την εμπορική ονομασία τους (πέραν της δραστικής ουσίας) οδήγησαν ορισμένα κέντρα ξένων συμφερόντων «ε μια εκτεταμένη εκστρατεία αποδόμησης του (ιρμόδιου) υπουργού κ. Π. Κουρουμπλή αλλά και σε επιθέσεις απαξίωσης του ελληνικού φαρμάκου.

Κύκλοι της Αγοράς μιλούν για «βρώμικο πόλεμο», που στόχο έχει να ανατρέξει κάθε προσπάθεια αλλαγής στη φαρμακευτική πολιτική και να εγκλωβίσει οριστικά το ελληνικό φάρμακο στα πολύ χαμηλά επίπεδα της φαρμακευτικής δαπάνης όπου βρίσκεται τα τελευταία χρόνια, ως αποτέλεσμα μνημονιακών και κυβερνητικών επιλογών, που ευνόησαν περιέργως τις εισαγωγές και παρέδωσαν την Αγορά σε διεθνείς κολοσσούς, οι οποίοι πλέον ελέγχουν το 80% της φαρμακευτικής δαπάνης.

Ο λόγος είναι απλός: Η λογική της κυβερνητικής απόφασης είναι να μπορούν οι γιατροί να προτείνουν τα επώνυμα φάρμακα που εμπιστεύονται κυρίως στις χρόνιες θεραπείες και οι ασθενείς να συναινούν, αφού γνωρίζουν καλά ότι έχουν αποδειχθεί κατάλληλα για τη θεραπεία τους. Επίσης, στις προθέσεις του υπουργείου είναι και η ενίσχυση της

χρήσης των ποιοτικών και προσιτών γενεσιμίων, προς όφελος των ασθενών και των Ταμείων. Αυτό από μόνο του φέρνει στο προσκήνιο το ζήτημα της ελληνικής παραγωγής -που στηρίζεται στο οικονομικό και ποιοτικό γενόσημο- και της αξιοποίησης της εθνικής φαρμακοβιομηχανίας, που ήδη συνεισφέρει σημαντικά στην οικονομία σε πόρους, επενδύσεις, εξαγωγές, έρευνα, απασχόληση και ανάπτυξη.

Μια τέτοια εξέλιξη είναι προφανές ότι δεν εξυπηρετεί όσους οδήγησαν την ελληνική Αγορά φαρμάκου στο να είναι ένα προνομιακό πεδίο εισαγωγών, όσους θέλησαν να καθιερώσουν ως κύριες φαρμακευτικές θεραπείες τα ακριβά κυρίως φάρμακα, εγκαθιστώντας συνθήκες ασφυξίας στην εθνική παραγωγή.

Μετά την απόφαση του υπουργείου, που ανοίγει παράθυρο ανάπτυξης των ελληνικών γενεσιμίων και μεγιστοποίησης του κοινωνικού οφέλους, άρχισε το επικριτικό «παιχνίδι» των ξένων συμφερόντων, με προφανή στόχο να ανασταλεί κάθε διαδικασία εξυγίανσης στον χώρο του φαρμάκου. Σειρά επιθετικών δημοσιευμάτων και «παροπολιτικών» σχολίων κάνουν λόγο για «ακρίβια» ελληνικά γενόσημα, που «επιβαρύνουν» τάχα τον κρατικό προϋπολογισμό, αποσιωπώντας τρία βασικά δεδομένα:

● Τα ελληνικά φάρμακα συμμετέχουν μόνο κατά 20% στη συνολική φαρμακευτική δαπάνη. Η ελληνική παραγωγή βρίσκεται καθυλωμένη σε επίπεδο εργασιών στην ελληνική Αγορά της τάξεως των 420 εκατ. ευρώ, ενώ τα εισαγόμενα φάρμακα απολαμβάνουν κύκλο εργασιών 1,8 δισ.!

● Τα γενόσημα έχουν (με αυτόματη διαδικασία τιμολόγησης) τιμή ίση με το 32,5% της τιμής του πρωτοτύπου (στη φαρμακοβιομηχανία καταλιγεί μόνο το 25% - 27%, μετά τις υποχρεωτικές «επιστροφές»).

● Οι τιμές των γενεσιμίων τα τελευταία πέντε χρόνια έχουν μειωθεί μεσοσταθμικά κατά 45,5%.

Στόχος, να μείνει η Αγορά στα χέρια των ξένων

Στη διεθνή Αγορά πράγματι μπορεί να συναντήσει κανείς γενόσημα φάρμακα πολυεθνικών εταιρειών

πιο οικονομικά απ' ό,τι στην ελληνική Αγορά, αλλά επίσης και άλλα πιο ακριβά. Η τιμή τους, όμως, καθορίζεται κυρίως από το μέγεθος της Αγοράς αλλά και από τον όγκο τους. Στη Γερμανία των 80 εκατομμυρίων κατοίκων, λ.χ., όπου τα γενόσημα κατέχουν το 80% της φαρμακευτικής δαπάνης, οι τιμές διαμορφώνονται ανάλογα.

Στην ελληνική Αγορά τα γενόσημα δεν έχουν ούτε το μερίδιο ούτε τον όγκο για να διαμορφώσουν συνθήκες ανταγωνισμού. Κάτω από τις σημερινές τιμές, που είναι συντριπτικά φτηνότερες των ακριβών πρωτοτύπων, οι ειδικοί λένε ότι δεν μπορεί να υπάρξει ελληνικό φάρμακο. Και αν φύγει το ελληνικό φάρμακο από τη μέση, σημειώνουν, η Αγορά θα μείνει οριστικά στα χέρια των ξένων, που θα ελέγξουν απόλυτα και το ύψος των τιμών. Άλλωστε, το παιχνίδι της φαρμακευτικής δαπάνης καθορίζεται σήμερα από τη δεσποζούσα θέση που κατέχουν στην Αγορά οι εισαγωγές. Δεν φτάνει που κατέχουν το μέγιστο κομμάτι της πίτας, ορίζουν και τη σύνθεσή του. Με μια τακτική που έχει αποδοκιμαστεί διεθνώς, μεγάλες ξένες εταιρείες αλλάζουν κατά το δοκούν τα παλαιά, καταχωρημένα φάρμακά τους, υποκαθιστώντας τα με «νέες θεραπείες», πολύ ακριβότερες, που στην πράξη έχουν την ίδια θεραπευτική αξία. Τα τελευταία τρία χρόνια το μερίδιο αυτών των νέων εισαγόμενων φαρμάκων υψηλού κόστους αυξήθηκε από τα 400 στα 700 εκατομμύρια, ενώ η συνολική φαρμακευτική δαπάνη μειώθηκε από 3,75 σε 2 δισ.

Όταν, λοιπόν, οι εισαγωγές έχουν τη δεσποζούσα θέση στην ελληνική Αγορά και οι τιμές των ξένων σκευασμάτων καθορίζουν το συνολικό φαρμακευτικό κόστος, όταν οι τιμές των εισαγόμενων «πρωτοτύπων» φαρμάκων ορίζουν αυτόματα τις (έτσι κι αλλιώς χαμηλές) τιμές των ελληνικών γενεσιμίων, όταν ξένες εταιρείες έχουν τη δύναμη να υποκαθιστούν παραδοσιακά τους φάρμακα με νέα, υψηλού κόστους (και να φορτώνουν έτσι τον κλειστό προϋπολογισμό με νέα βάρη), είναι απορίας άξιος πώς υπάρχουν κάποιοι στη χώρα μας που θεωρούν ότι το πρόβλημα του κόστους των φαρμακευτικών θεραπειών αφορά τα επώνυμα ελληνικά φάρμακα, που είναι ποιοτικά, προσιτά και, έτσι κι αλλιώς, κατέχουν μόνο το 1/5 της Αγοράς.